

[Gunnar Fog-Petersen.]

Vi kender nogle Talemaader og nogle Aftendninger af Principper om Lighed paa dette Omraade, hvor der ikke kan være teoretisk Lighed og endnu mindre praktisk Lighed. Betingelserne kender muligvis de Medlemmer, der sidder i Underudvalget, men Rigsdagen kender dem ikke, Finansudvalget kender dem ikke, og vi er derfor ude af Stand til at danne os en Mening om, hvorvidt det ærede Medlem stiller urimelige Fordringer eller ej. Det rimelige vil dog være at vedtage en Bevilling, som man har vedtaget den før og paa samme Grundlag. som før. Det forhindrer ikke, at Forhandlingerne fortsættes om at faa en anden Ordning i Fremtiden end den, der nu er gældende.

Justitsministeren (Zahle): Jeg kan fatte mig meget kort. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch) begyndte at strække Diskussionen langt ud over, hvad det egentlig drejer sig om. Det samme blev brugt i endnu højere Grad og med endnu uheldigere Virkning af Ordføreren i Folketinget, da Sagen var til Behandling der. Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds spurgte nemlig: Skal da Jordfondens Midler ud i al Fremtid kun kunne anvendes paa den i Loven af 4. Oktober foreskrevne Maade? Nej, man er bundet til 1935, medmindre man forandrer Loven om Bortsalg af Jord i offentligt Eje; thi den gælder til 1935. Det er Udtrykket for den Opfattelse, som gjorde sig gældende i det Parti, for hvilket det ærede Medlem er Talsmand i Dag, det var Resultatet af, at Venstre ønskede, det skulde være et Forsøg; det satte Frugt i, at der blev sat en Termin, 1935, til hvilken Tid denne Lovgivning skulde revideres. Men indtil den Tid er man bundet til at bevilge Jordfondens Midler til Anvendelse paa den i Loven af 4. Oktober 1919 foreskrevne Maade.

Man udhuler aldeles ikke Landstingets Indflydelse paa den almindelige Lovgivning ved at forlange, at Landstinget skal bevilge de Beløb paa Finansloven, som flyder af bestaaende Love. Det er noget helt andet, der sker, hvis denne Bevilling nægtes. Da nedbrydes den bestaaende Lov ved en Afstemning paa Finansloven af Landstinget, og dette er et Overgreb. Det

er min bestemte Overbevisning, at ved at gøre sig skyldig i et saadant Overgreb naar Landstinget i Længden ikke andet end at udhule sin egen Stilling. Det kan se stolt nok ud i Øjeblikket med en saadan Sejr, men jeg tror, at det bliver en Pyrrhusejrr.

Hauch: Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) var saa venlig at henlede min Opmærksomhed paa Vælgerne, og hvad jeg i denne Forbindelse kunde udsætte mig for. Jeg er ganske klar over, at jeg skal staa til Ansvar overfor mine Vælgere, og det skal det ærede Medlem naturligvis ogsaa. Men jeg kunde forstaa, om der hos det ærede Medlem efterhaanden indarbejdede sig en Forestilling, hvorefter han havde mindre Respekt for Vælgerne, thi Forholdet er jo i Virkeligheden det for det ærede Medlems Vedkommende, at hvad end Vælgerne maatte mene, saa bliver det ærede Medlem valgt. Saaledes har det været nu i mange Aar, og det er jo muligt, at det kunde vedblive at gaa saaledes i Fremtiden. Jeg kan i og for sig ikke tænke mig, at det ærede Medlems Respekt for Vælgerne i saa høj Grad kan være knyttet til de Erfaringer, han personlig har gjort, for dersom det havde været Tilfældet, havde vi ikke haft Lejlighed til at se ham ret meget her paa Rigsdagen.

Til den højtærede Justitsminister kan jeg nøjes med at gøre et Par Bemærkninger. Den højtærede Justitsminister gør den Betragtning gældende, at man kan anvende Jordfondens Midler til Udstykning efter 4. Oktober-Loven, indtil Loven udløber eller forlænges i 1935. Dette kan ikke være rigtigt. Den eneste Jord, der har været Tale om at anvende under denne Prøveudstykningsform, er den, som blev frigivet fra Lenene, og den, som kom til Raadighed ved Præstegaardenes Udstykning. Det gælder ikke den indkøbte Jord, medmindre Rigsdagen bliver enig derom, medmindre der er et Flertal paa Rigsdagen, som mener, at det kan være forsvarligt og rigtigt at bruge Jordfondens Midler til en fortsat Udstykning efter dette Fæsteprincip. Det forekommer mig at være ganske klart, og de almindelige Synspunkter, som den højtærede Minister her fremfører, kan jo ikke være afgørende i